

Dr. Szecskó Károly

1939–2020

2020 februárjában, életének 81. évében elhunyt dr. Szecskó Károly, a Heves Megyei Levéltár nyugalmazott főlevéltárosa.

1939. január 24-én született Mezőcsáton, paraszti családban. Középiskolai tanulmányait a miskolci Földes Ferenc Gimnáziumban végezte el, amely után az Egri Állami Pedagógiai Főiskola magyar–történelem szakára nyert felvételt. 1960-ban – jeles államvizsga után – a Verpeléti Általános Iskolában helyezkedett el. 1964-ben az ELTE BTK-án magyar–történelem szakos középiskolai tanári oklevelet, majd 1975-ben legújabb kori magyar történelemből – summa cum laude minősítéssel – egyetemi doktori címet szerzett. 1968. január 1-jétől az MSZMP Heves Megyei Bizottsága Oktatási Igazgatósága könyvtárában dolgozott, később a Heves Megyei Lapkiadó Vállalat szerkesztője volt. 1980. május 1-jétől a rendszerváltásig az MSZMP Heves Megyei Bizottsága Pártarchívumának vezetőjeként alkalmazták. 1990-től 1996. évi nyugdíjazásáig a Heves Megyei Levéltár főlevéltárosa volt.

Személyisége és munkássága nehezen kategorizálható, de egy állandóság feltételül kimutatható: a szenvedélyes, szinte gyermeki kíváncsiság a közvetlen környezetének múltja, jeles szereplői iránt. Szinte szimbolikus a történeti kutatással való első, igen korai találkozása: általános iskolásként a mezőcsáti temetőben rábukkant Kováts Mihály (1768–1851) orvos akadémikus sírhelyére. A hír eljutott Szókefalvi Nagy Zoltán neves kémikushoz, az egri főiskola tanárához, aki Kováts doktor első monográfusa lett. Szecskó Károly legemlékezetesebb írásai is azok az életrajzok, amelyek a „Tudós tanárok – tanár tudósok” sorozatban jelentek meg, s széles közönséggel ismertették meg szűkebb hazánk kiválóságait. A személyes találkozások során sokakat lenyűgözött hatalmas ismeretanyaga, a politika közelében eltöltött időszakról szóló – sajátos humorral és iróniával átítatott – lendületes elbeszélései.

Érdeklődési köre rendkívül széles volt: kezdetben a munkásmozgalom története, később a művelődés- és neveléstörténet, az egyháztörténet, majd az 1956-os forradalom lett kutatásainak tárgya. Számos településtörténeti munka fűződik a nevéhez (többek közt Verpelét, Ostoros, Besenyőtelek, Mezőcsát), s neves egri személyek életének, munkásságának feltárása és közkinccsé tétele. Élete során több mint félszáz önálló kötete jelent meg. Publikációi országos és helyi folyóiratokban, időszakos kiadványokban, heti és napilapokban jelentek meg. Élénk mozgalmi és tudományos közéleti tevékenységet fejtett ki, több tudományos társaságnak volt a tagja. Szívügyének tekintette a tudományos ismeretterjesztést: előadásokat tartott,

az Egeri Városi Televízióban és az egri Szent István Rádióban műsorai voltak. Munkája elismeréseként kapta meg 1977-ben a Munka Érdemrend bronz fokozatát, 1995-ben a Pro Cultura Agria kitüntetést, 2019. január 22-én, a magyar kultúra napján Eger város polgármestere a Gárdonyi Géza díjat adta át neki.

Felesége, Bukolyi Emőke nyugalmazott könyvtáros, társa és támogatója volt nemcsak a magánéletben, hanem a tudományos munka gyakorlati teendőinek ellátásában is. Házasságukból két gyermek született: Gabriella közgazdász, Adrienn latin–francia szakos tanár. Nagy örömet jelentettek unokái: Máté, Anna és Noémi.

2020. február 27-én hunyt el Egerben. Egy kiváló helytörténész távozott el örökre Eger levéltáraiból és könyvtáraiból, ahol élete jelentős részét töltötte. Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Cseh Zita

FELHÍVÁS

Tisztelt Olvasók, kedves Kollégák!

A Levéltári Szemlében mindig helye volt a levéltár-történeti tárgyú írásoknak. A jelenben is készülnek ilyen tanulmányok, szerkesztőségünk pedig igyekszik tudatosan is felkarolni a témát. A Levéltári Szemle Levéltár-történet rovata e célt szolgálja.

A levéltárak, levéltárosok, iratanyagok, meghatározó szakmai kérdések, épületek sorsát és alakulását végigkövető – hosszabb-rövidebb – tanulmányok, forrásközlések mellett fontosak az interjúk és a visszaemlékezések is.

A szakma meghatározó alakjai, elsősorban a már nyugállományú levéltárosok visszaemlékezései, illetve a velük zajló beszélgetések számos olyan információt rögzíthetnek az utókor számára, amelyek fontos kiegészítői lehetnek az írott forrásoknak, ugyanakkor az egyes intézmények saját gyűjteményét is gyarapíthatják az interjú alapjául szolgáló hangfelvételek vagy feljegyzések. Az interjúk készítéséhez szempontokat és szakmai háttéranyagot teszünk közzé hamarosan, kereshető itt: <http://www.archivportal.hu/hu/leveltari-szemle/>

Várjuk a közlevéltárak, egyházi és szaklevéltárak munkatársainak írásban rögzített interjúit, amelyek szerkesztett, megjelenésre alkalmas változata bekerülhet a Levéltári Szemlébe.

Várjuk az olyan, a levéltári szakmában jelentős eredményeket elért személyekkel készített beszélgetések írott változatát, akik pályájuk egészében vagy annak egy szakaszában meghatározóak voltak akár az egész levéltárügyre, akár saját régiójuk, intézményük sorsára, esetleg egy szakterületre nézve.

Az interjúk mellett visszaemlékezéseket is örömmel fogadunk olyan személyektől, akik egy-egy levéltárügyben kiemelkedő esemény, korszak, feladat vezetői vagy részesei, esetleg közvetlen tanúi voltak, valamint kiemelkedő, de már elhunyt kollégák munkatársaiként dolgoztak, s a velük való közös munkáról, illetve a személyről rögzítenék emlékeiket.

A SZAKMA TANÚI

A SZAKMA TANÚI

Fontos, hogy nem csupán személyekre, hanem eseményekre, levéltár-történeti szakmai változásokra, új módszerek bevezetésére a levéltár-történetben fontos időszakokra vonatkozó írásokat is örömmel fogadunk, amelyek talán sokunk számára hasznos tapasztalatokat rögzítenek. A levéltári szakterület valamennyi területéről és időszakáról (a közelebbi múlttól is), illetve a levéltárosok képzését érintően is várjuk a kollégák írásait. Természetesen továbbra is közöljük a távolabbi múlt levéltár-történeti érdekességeit feldolgozó tanulmányokat is.

A közlésre szánt anyagok hosszabb kézirat esetében 40 000; rövidebb esetében 10 000 – 20 000 terjedelműek lehetnek. Egy-egy kisebb érdekes résztema bemutatására is van lehetőség, értelemszerűen kisebb terjedelemben. A levéltár-történetben fontos eseményeket dokumentáló archív fotókat is köszönettel fogadjuk.

Kérjük a kollégákat, hogy segítsenek feltárhatóvá tenni a közelmúlt évtizedeinek levéltár-történetét! Valamennyi típusú levéltár életében voltak olyan fordulatok, amelyek erre érdemesek. Tegyük meg ezt szisztematikusan és közösen!

A fentiekkel kapcsolatos kérdéseiket, jelzéseiket

a *levszemle@gmail.com* címre várjuk!

FELHÍVÁS

